

Ձուղայի դերեղմանատան մէջ, 1972ի այցելութեանս ընթացքին. երկաթագիր զրուծիւն մըն է, զոր կ'արտադրեմ այստեղ ամբողջութեամբ:

«Այս է տապան Պարոն Խօշին,
Ա(ստուա)ծասէր Ջալալ Բէկին
Որ ի ՌՂ ք-վ(ի)ն
Այլ եւ Բ. աւելորդին,
Սա փոխեցօ յաշխարհ վերին.
Ի հարկանել փողո մեծին,
Եւ ի ծագել սրբո խաչին,
Սա բերկրեցի լուսով նորին,
Եւ արդարոցն երամին,
Սա եղիցի հաղորդ նոցին.
Լսէ ըզձայն կեներարին,
Եթէ եկայք օրհնեալք Հօր իմ. Ամէն»:

Ջալալ Բէկին ալ կ'երեւի թէ երկու անգամ ամուսնացած էր: Նոր Ձուղայի թիւ 477 ձեռագրին մէջ կը յիշատակուին այսպէս. «Դարձեալ յիշեցէք զՋալալբէկն եւ կողակից իւր Թիլիկն. ամէն: Դարձեալ յիշեցէք Ջալալբէկն եւ միւս կողակիցն Լարիխանն եւ զորդին Շահմուրատն, եւ զստերացն Ուզուհի, Սուխիանէն: Դարձեալ յիշեցէք Ջալալբէկն եւ զփեսայն Յակոբջանն եւ կողակիցն Ուզուհի, եւ որդւոյն սորայ՝ Ջանիրէկն, Սաֆարադէն եւ Շահմուրատն: Եւ զըստերացն Թաջուխանին, Խաթունբաջէ եւ Սարալու Խանումին, Շահփարէ եւ Սուլթանփաջէ. ամէն:

(Շար. 1)

Յ. ՔԻՒՐՏԵԱՆ